

EDICIÓ DEL MATÍ

Observatori meteorològic de la Universitat.—D.^{ca} E. Lozano.—23 janer.

Hores d' observació. — 8 matí; 3 de la tarda.—Baròmetre a 0 y al nivell del mar: 769.90;
Temperatura: Màxima: 12.7; mín: 1.9; ombra. Mínima: 0.9 reb: 8.6; ombra.—Termòmetre
tip: 12.6; air.—Pinje en 24 hores: Mil·límetre: 4.60.—Aigua evaporada en 24 hores: 0.06; 1.05.—
Graus d'humitat: 78; 80.—Vents: Direcció: OSO; NNO.—Velocitat per 1ª hora: 0.0.—Metat del
cel: Cobert; Plujes: Nil.—Classa: Cam: nimb.—Quantitat: 0.

Sortida del Sol: 7 h. 21 m.—Posta: 5 h. 41.—Sortida de Lluna: 8 h. 7 m.—Posta: 3 h. 21 m.

os resums de política universal que
enen tanta influència en lo món com la
conversas de las minyonas de casa per
pati de las cuynes se llensà á adue

Los prisioneros españoles de Filipinas

Segons sembla, la llibertat que han obtingut uns quants espanyols dels presoners a Filipinas, se deu a las gestions que ha practicat un armadó filipi y no a las que hagi practicat lo general Rius ni cap altra autoritat.

19

VARIETATS

Un lleterro del segle passat

Recentment s'ha trobat un lleterro molt curiós del segle passat, que pertanyia a un cirurgià barber que feya no solament aquests oficis, sinó altres més, com se pot veure de la present còpia del text autèntic:

«Isaac Macaire, barber, perruquer, cirurgià, escrivent de la parroquia, mestre d'estudi, maniscal i llevador. Afaite per un sou, talla la cabells per dos sous; pentina i pinta las senyoretas ben educadas, encón las lantias per anys ó trimestres. Los joves de la noblesa aprenen també la seva lengua nativa del modo més pulit, se'te gran cuydado ab las sevas costums y se'te ensenya de letra. Ensenya de cantar y de ferar los caballs de mè mestra. Fà y arregla també las botas y las sabates, ensenya a tocar l'oboe y la guimbarra, talla la ulla de poll, posa y quida manixulas pels poms més baratos. Dona xeringassos y purga a sou la pessa; ensenya a domèli la coullons y altres bails. Ven perfumaria en grau y al detall. Ven paper de tota classe, betúm, arengadas saladas, pa de pes-

sich, raspalls, confitures, herbas cordials, petates, salitjas y altres llogums.
Hens aquí una bona llista de talents ó d'ocupacions que serian suficientes, no es veritat? per a un sol home. Donchs res d'aixó. Una postdata, sota del lleterro diu encara:
«Ensenyo la POGGRAPHY y articles extrangers, los dimecres y divendres. Ajuntant Deu, pera mi, Isaac Macaire».
[D' aixó se'n diu un pot de ciència!]

Calavera de 3,000 anys

A Cartago, prop del fort de Sant Lluís, lo P. Delattre ha descobert magnífichs sarcòfags de marbre d'una sola pessa, a vint metres de fondaria.
Entre altres objectes interessants, lo P. Delattre ha descobert, dintre d'un sarcòfag de dos metres de llargh, una calavera perfectament conservada, que se suposa té 3,000 anys de data, y l'ha exposat en lo museo de Sant Lluís, de Cartago.

Contribució a l'història de la targeta de visita

Uns quants diaris italians, ab motiu del gran abús que en aqueixos primers dies de l'any se fa de las targetas, promouen la

qüestió de quant y ahont s'introduhi a Europa aquesta costum de las targetas de visita.
Es ja sapigut que lo seu ús es antiquísim a Xina, més a Europa hi feren la seva aparició solament en lo segle XVI, veyent-se'n per primera vegada a Venècia, qu'aleshores era la ciutat més brillant d'Europa y molt remenada per las sevas fines usansas.
Empró de las últimas investigacions sembla que resulta que la esmentada costum fou importada a Venècia per uns quants estudiants alemanys que visitaren l'Universitat de Padua, y que al acabar los seus estudis solian fer una visita als professors, deixant una targeta a la casa si no 'ls hi trobavan.

Que aquesta usansa era allavoras del tot desconeguda a Italia, ho prova la carta d'un professor de Padua anomenat Giacomo Cantarini, que escrigué lo 15 de janer de 1572 a un amic seu de Venècia, enviant-li al mateix temps com a curiositat extranya, una d'aquellas targetas que porta al mitj un escut d'armes de vari colors, ab lo lema: «Espoir me conforte». Demunt del escut s'hi veu manuscrit lo nom «Johannes Westerbolt Westphalus Scribat Patriti 4 martii 16—60».

Lo professor Cantarini manifesta en la carta que acompanya la targeta, que l'estudiant alemany n'ha de visitar-lo y que no trobant-lo a casa, deixi aquella targeta ab lo seu nom y escut d'armes; tot lo qual ho tingué Cantarini com una costum tan notable com de refinada educació.

Pera no esser enterrats vius

A las Cambras de Nova York s'ha presentat un projecte en rahó del qual los metges tindran de tallar una arteria del individu que creguin mort, y assegurar-se de que no raja sanch, avans de donar la certificació de mort.

Solució a las endevinallas d'ahir

LA MORSA.
LO SERRAR.
LA CUCU DE SANT JOAN.
LO MELINDRO.
LA M.

Solució al geroglífich comprimit

NOUS ENTREBANCHS.

Solució al geroglífich

ESTRE BARCELONA Y SITGES HI HAN QUATRE ESTACIONS.

GEROGLÍFICH COMPRIMIT

M A
K L : D

NUAL.

La solució dema

Espectacles

Gran Teatre del Liceo. Avuy dimars, no hi ha funció. De

Teatre Irich. Societat Musical de Barcelona y Joseph Martini. Quatre grans concerts sinfonics. Días 31 Janer, 2 y 7 de Febrer. Queda obert l'abonament als magatzems de música dels senyors Pujol y Compañia. Forat del Ángel y Joan Ayuda Fernando VII. Detalls per cartella.

Teatre Català. Roma. Avuy dimars, última representació de Moanen Janet y Las bodas d'en Cirilo.—Entrada l'usual.—Al segon pis 2 rals.

Dimars 31, Estreno de La Farsa. S'admeten encàrrecs en comptaduria.

Teatre de Novetats. Avuy dimars, Antidote el repatriado.

El Alcega de Cuenca. Teatre de Catalunya.—Gran Alcega.—Avuy dimars, Día de Moda, Pope Gallardo.—La Obertura.—La Festa de San Antón y El port-folio de Eldorado.—A dos quarts de nou.

Se despatxa en comptaduria pera tota la sessió.
Granvia. Avuy dimars: Manobras militares.—El espejo del alma.—El seder Joaquina y Agna, a cordons y aguardiente.
Quatre Gats. Dimars y dissabtes nit, dijons y dimangs tard.

Imprempta «LA VEU DE CATALUNYA» Santa Mónica, 2.

SERVEYS DE LA COMPANYIA TRASATLÁNTICA DE BARCELONA

LÍNEA DE LAS ANTILLAS NOVA YORK Y VERACRUZ

Combinació a ports americans del Atlántich y N. y S. del Pacífich

Cada mes surten de Barcelona y de Cádiz, vapors para Las Palmas, Puerto-Rico, Habana, Progreso y Veracruz y además ab trasbord para la librería de Puerto-Rico, Cuba y Estados Unidos.—La carga s'admet fins a dos dias a Paris de la sortida.

Línea de Filipinas.—Cada mes surten de Barcelona vapors para Port-Saïd, Adén, Colombo, Singapur y Manila.—La carga s'admet fins a la vigília de la sortida.

Línea de Fernando Poo.—Cada mes surten de Barcelona y de Cádiz vapors para Las Palmas, ports de costa d'África y golf de Guinea.

Survey de Tánger.—Lo vapor «Joaquín del Piñazo» surt de Cádiz los illuns, dimars y divendres para Tánger, Algeiras y Gibraltar, retornant a Cádiz los dimars, dijons y dissabtes.

Pera més informes en Barcelona, Ripoll y Comp., Pla de Palació, cantó al carrer de la Marquessa.

VAPORS TRASATLANTICHS de Pinillos, Izquierdo y C.

Sortidas fixas para las Antillas, Mejich y Estats-Units

Pera Puerto-Rico, Habana, Gienfuegos y Veracruz

Sortirà la segona quinzena de Janer lo vapor:

PÍO IX

Admet carga y passagers pels ports citats y Canaries y ab trasbord a Veracruz, donantse coneixement directe para Tampara, Frontera, Campeche, Progreso y Coatzacoahuas.

La carga se reb en lo tinglado de la Companyia (moll non).
Consignatari: Rómulo Bosch y Alsina, Plassa d'Antoni López, 14, principal.

VAPORS DE TINTORÉ Y C.ª PERA LIVERPOOL

Sortirà lo 11 d'agost, lo del cert. ab vapor espanyol

TORDERA

son capitá Joseph J. de Mugaiza, admetent carga y passagers.
Se despatxa en lo Pannatjo del Comerç, 1 y 3 principal.—Agents d'Aduanas, senyors Vile, de Orlé, Curi, Cruz y Domenech, Societat en Comandita, carrer del Parquet, número 8, baixos.

TOS, ENFERMEDADES DEL PECHO, RESFRIADOS, y CATARRHOS BRONQUIALES. Se curan radicalmente por medio del renombrado JARABE ALMERA CREOSATADO. Probado y os convencereis.

Se vende en el despacho central, Xucla, 21, Barcelona. Farmacia ALMERA; Laboratorio-Fábrica, San Juan de Vilasar y principales farmacias.

LLIBRERIA DE FRANCISCO PUIG

Plassa Nova, 5, Barcelona

Plano de Barcelona y poble agregats.	6 pessesas
Plano de Barcelona y poble agregats (edició reduhida).	250
Plano de Catalunya, fet per lo sient coronel de E. M., don Ramón Morera.	850
Plano de la reforma de Barcelona (projecte Baixeras).	250
Guia Diamant de Barcelona (edició de butxaca).	350
Guia Diamant de Montserrat (edició de butxaca).	350

Corresponsals de «La Veu de Catalunya», que admeten suscripcions.

Tomás Toriello, de Tarrassa.
Joseph M.ª Bernis, de Tortosa.
Joan Mestre, de Tarragona.
Emili Mestres, de Sarrià.
Domingo Soler, de Badalona.
Joseph Pallarès, de Mataró.
Isidro Huguet, de Sant Sadurní.
Joseph Mas, de Olot.
Antón Comas, de Vilafranca.
Francesch Clarà, de Salient.
Joseph Sorraçant, de Granollers.
Dalmaci Presas, de Figueras.
Joan Pujol, de Camprodon.
Silveri Miguel, de Blanes.
Jaume Prats, de Sant Andreu.
Jaume Pujol, de Vilanova.
J. Caminal Gaites, de Mauresa.
Joan Dalmau, de Torelló.
Agustí Valls, de Cardener.
Joseph Roca, de Sant Feliu de Llobregat.
J. Montmany y fill, de Montblanch.
Carter, de Molins de Rey.
Esteve Mata, de Martorell.
Joan Ramon y Soler, de Vendrell.
Francesch Mestres, de Sant Gervasi de Cassolas.
Llorens Lladó, Rambla, 133, Sabadell.
Octavi Viader, llibreter, Sant Feliu de Guixols.
Ciriac Marall, de Girona.

Esquelas mortuorias

S'admeten fins a las sis de la tarde y fins a las tres del matí.

VÍ AMARGÓS

Tónich nutritiu de Peptona, Quina Gris, Coca del Perú y Vi de Málaga

Es lo millor dels tónichs y l'únich reconstituent natural y complet. De gust sumament agradable y tolerat per los ventrículs més sensibles, proporcionant als suchs gastrichs los materials necessaris para fer una bona digestió. Exceita la gana, solta la autèntia y fa resoltar las foras.

Lo **VÍ AMARGÓS** es lo vi dels convalescents, de las personas debilitadas, dels anòmichs, y en general, de tota aquella individua que, agotadas las foras digestivas, necessitan, no obstant, fer us d'un plan altament nutritiu y restaurador.

Pera curar la Epilepsia (mal de Sant Pau), Corea (ball de Sant Vito), Histèrich, Insomni, Migranya, Palpitacions del cor, Pèrdia de la memoria, Vértichs, Doloris, Convulsions y demás malalties nerviosas, té fama universal lo

ELIXIR POLIBROMURAT AMARGÓS

No atestiguan los brillants dictámenes ab que nos han honrat los més ilustres metjes d'Espanya y América. Demántines prospectes.

GRAN FARMACIA AMARGÓS
Plassa de Santa Agna, número 9.—Barcelona

Aygu Minerol-Medicinal Natural de la Font
—FURCANT—

RUBINAT-LLOORACH

20 ANYS D'EXIT UNIVERSAL

Superior a todas las ayguas cloruradas y magnesiadas
BROLLA de la mateixa deu: NO ES DE POU, com ho son moltes de sas similars. Unica que purga immediatament a petites dosis y sense irritació. Combat maravellosament todas las malalties del aparat digestiu.

S'emples particularment pera corregir las malalties següents: Constipació, caquesera de ventre, infarja crònichs del fetge y molsa obstruccions viscerales, desordres funcionals del ventrell y budells, febres y dipòsits biliosos, febres tifoides, congestions cerebrals, afecions herpéticas, febre groga, escrófulas (tumors frets), obesitat (grosaria), etc.

Exigir sempre en las ampollas la etiqueta groga, portant aquest escut ab lo nom de Rubinat, la firma y rubrica del DR. LLOORACH en lo coll de las mateixas.

Se ven en todas las farmacias, dipòsits d'ayguas minerales y droguerias al engrós.

Administració y oficinas:
Corts, 288, entressol.—Barcelona.

Champagne Sardá DE REUS

Medalla d'or en varias Exposicions

La fabricació del Champagne a Espanya fou introduhida fa més de 50 anys per la Casa Francisco Gil de Reus, y son suocessor D. R. Sardá Monteny ha arribat a un perfeccionament tal en sa elaboració, que lo CHAMPAGNE SARDÁ es sols comparable a las grans marcas francesas.

Proheulo y os convencereu.—Demaneulo per tot arreu

Tres classes: extra, superior y corrent.
En la classe extra n'hi ha de dols y sech.

ab las sevas lliçons y los seus jochs no se'n adonava de com la mirada d'un dels seus ulls anava enfosquintse.
Recordo que l'pare del noy lo portà a Londres, a una casa molt gran, trista, situada també en un carrer de mala mort. En aquell indret esperàrem ab moltes altres personas que quasi totas portavan los ulls envenats. Alló feya angunia de ventre y vaig estar content quant me feren entrar a un altre sala, ahont nos rebé un senyor molt amable, a qui lo meu pare anomenà Mr. Yay. Aquest excelent metje me va injectar belladonna als ulls, que per breus instantes me va fer creixer maravellosament las mevas facultats visuals; aprofitantho para reconèixer ma vista ab vidres de forta graduació y ab mirallets—me'n recordo que a las horas vaig desitjar tenir-me d'aquells vidres. Quins vidres d'augment més bons que devian esser!
Després vaig seure d'esquena a la finestra y me posaron una candela encesa devant dels ulls. Tot aixó me semblava tant estrany que'm vingueren mitjas ganas de riure y solament me'n feya estar la cara seria y congoxosa del meu pare. Tant prompto com Mr. Yay hagué acabat lo seu regoneixement, s' dirigí al meu pare ab aquestes paraules: «Sostingui l'humor com jo ho acabo de fer. Fassi reflectar primerament en l'ull dret. Y donchs, Mr. Vaughan, què hi veu? Vull dir, quants llums hi veu?»
—Tres, un de petit y clar l' mitj, més ab lo punta cap per avall.

aquest instant, en que desvetllat y plé de congoxa'm regiro en mon lit; ella dorm demunt d'un catre improvisat, en lo menjador, enfront de la porta de la meva cambra.
Era una nit xafagosa del mes d'agost, y l'aire calent que entrava per la finestra no podia produhir cap cambi sensible en la temperatura de la cambra.
Tot me semblava quiet, xafagós y fosch, y l'únich soroll qu'ohia era la respiració acompanyada de la dona que dormia darrera de la porta, y qu'ella mateixa havia deixat entreoberta pera poder estar al tant de quant la criades.
Me vaig ficar al lit molt d'hora.
Perquè'm tenia que quedar llevar fins tant?
Solament dormint podia oblidar, més aquell dia no podia trencar lo son. Vaig fer tocar l'rollo de repetició qu'havia comprat pera al menys saber l'hora, y vaig sentir qu'era poch més de la una.
Spirant en vè pera adormirme, me vaig deixar caure una altre volta sobre del coixí.
De sobte'm vingué un desitj violent, indescriptible de sortir.
Era de nit y poca gent hi podia haver pel carrer.
Al davant de la casa ahont vivia hi havia una vorra de carrer molt espayosa, ahont s'hi podia passejar ab tota comoditat. Y encara que no fos més que saure en la església de l'entrada, me semblava trovar-me hi millor que dins de la

identificarse ab la meva situació, que llegeixi aquestas ratllas a algú qu'hagi perdut la vista, y aquest li dirà quins foren los seus sentiments quant li sobrevingué la desgracia. Ell compendrà llavors l'intensitat del meu patir!
En mitj de la meva pena no'm vaig quedar pas del tot sol.
Del mateix modo que Job, tingui amichs que em consolessin; pero fentho diferent d'Eliphaz y 'ls seus companys, puig los meus ab molt bon cor creyan ab tota certesa en la meva curació. No 'ls hi agraí las visites com s'ho mereixian, perquè abominava l'idea de que 'ls altres fossin testimonis d'aquella trista situació; cada dia lo meu estat d'ànimo anava empitjorant.
La millor amiga que tenia era de baixa condició; Priscilla Drew, antiga y fideda domèstica de la meva mare, que'm conèxia densa de la meva infantesa.
Quant vaig tornar a Inglaterra, no pogué acostumar-me a la idea de confiar del tot lo cuydado de la meua inútil persona a meros de personas estranyas, y li escrigui si volia vindrosen ab mi.
Al menys devant d'ella podia queixarme sense avergonjirme.
Arribà aquesta bona dona, plorà breus instantes la meua sort, y com a dona pràctica y plena de bons sentiments va fer tot lo possible para aliviar la meua pena. Tot seguit trovà una habitació a propòsit para acomodar-li lo seu malalt impacient y pera servir-li nit y dia. En

—Aixó mateix. Ara provi l'altre ull. Quants llums hi veu?
Lo meu pare guaytà una bona estona.
—No'n s'eu veure mes qu'un—respongué. Una molt grossa.
—Lo que acabem de fer se'n diu un regoneixement catòplich; es un procediment passat de moda, empero que no falla y qu'ara apenas s'usa. El son noy té cataratas.
Aquesta paraula terrible'm va fer perdre las ganas de riure, y mirant-me al meu pare vegi ab sorpresa que de la meua cara havia desaparegut tota expressió de congoixa.
—Pero 's poden curar ab una operació?—digué.
—Segurament; més la meua opinió es que val més deixar que lo mal segueixi lo seu curs natural; mentres que l'altre ull no estigui atacat.
—Hi ha cap perill?
—Sempre n'hi ha de perill de que'l mal atiaqui també al altre ull. Naturalment, podria esser que se'n llurés. A la primera senyal vinguim a veure; ¿Don dia!
Lo gran especialista'm desdijó y lo vaig tornar a la meua vida de col·legi, sense ocupar-me més del assumpt, puig que res me feya mal; al cap d'un any ja quasi no hi veya d'un ull, més encara hi veya prou de l'altre.
Sempre retingui a la memoria las paraules del diagnòstich per més que passaren molts anys avans de poder regoneixer la seva importancia. Solament quant en una ocasió tingui de portar eubonat l'ull bo uns quants dies

—Aixó mateix. Ara provi l'altre ull. Quants llums hi veu?
Lo meu pare guaytà una bona estona.
—No'n s'eu veure mes qu'un—respongué. Una molt grossa.
—Lo que acabem de fer se'n diu un regoneixement catòplich; es un procediment passat de moda, empero que no falla y qu'ara apenas s'usa. El son noy té cataratas.
Aquesta paraula terrible'm va fer perdre las ganas de riure, y mirant-me al meu pare vegi ab sorpresa que de la meua cara havia desaparegut tota expressió de congoixa.
—Pero 's poden curar ab una operació?—digué.
—Segurament; més la meua opinió es que val més deixar que lo mal segueixi lo seu curs natural; mentres que l'altre ull no estigui atacat.
—Hi ha cap perill?
—Sempre n'hi ha de perill de que'l mal atiaqui també al altre ull. Naturalment, podria esser que se'n llurés. A la primera senyal vinguim a veure; ¿Don dia!
Lo gran especialista'm desdijó y lo vaig tornar a la meua vida de col·legi, sense ocupar-me més del assumpt, puig que res me feya mal; al cap d'un any ja quasi no hi veya d'un ull, més encara hi veya prou de l'altre.
Sempre retingui a la memoria las paraules del diagnòstich per més que passaren molts anys avans de poder regoneixer la seva importancia. Solament quant en una ocasió tingui de portar eubonat l'ull bo uns quants dies

—Aixó mateix. Ara provi l'altre ull. Quants llums hi veu?
Lo meu pare guaytà una bona estona.
—No'n s'eu veure mes qu'un—respongué. Una molt grossa.
—Lo que acabem de fer se'n diu un regoneixement catòplich; es un procediment passat de moda, empero que no falla y qu'ara apenas s'usa. El son noy té cataratas.
Aquesta paraula terrible'm va fer perdre las ganas de riure, y mirant-me al meu pare vegi ab sorpresa que de la meua cara havia desaparegut tota expressió de congoixa.
—Pero 's poden curar ab una operació?—digué.
—Segurament; més la meua opinió es que val més deixar que lo mal segueixi lo seu curs natural; mentres que l'altre ull no estigui atacat.
—Hi ha cap perill?
—Sempre n'hi ha de perill de que'l mal atiaqui també al altre ull. Naturalment, podria esser que se'n llurés. A la primera senyal vinguim a veure; ¿Don dia!
Lo gran especialista'm desdijó y lo vaig tornar a la meua vida de col·legi, sense ocupar-me més del assumpt, puig que res me feya mal; al cap d'un any ja quasi no hi veya d'un ull, més encara hi veya prou de l'altre.
Sempre retingui a la memoria las paraules del diagnòstich per més que passaren molts anys avans de poder regoneixer la seva importancia. Solament quant en una ocasió tingui de portar eubonat l'ull bo uns quants dies